

Zmieniona opinia Komitetu Regionów „Zasady UE dotyczące pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym”

(2012/C 9/09)

KOMITET REGIONÓW

- Wyraża zadowolenie, że Komisja Europejska zgadza się na propozycję Komitetu Regionów, który twierdzi, że należy rozróżnić: 1. sytuacje, w których rekompensaty *de minimis* z tytułu świadczenia usług publicznych nie mają wpływu na handel między państwami członkowskimi; 2. rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych mających wymiar lokalny i społeczny, które przekraczają pułap pomocy *de minimis*, ale ze względu na odpowiednie cechy organizacyjne i przy obecnym stanie rozwoju rynku wewnętrznego nie mają wpływu na handel między państwami członkowskimi oraz 3. rekompensaty z tytułu świadczenia pozostałych usług publicznych, które mają wymiar europejski lub transgraniczny i podlegają przepisom dyrektyw lub rozporządzeń sektorowych.
- Ponawia apel o podniesienie pułapu *de minimis* do 800 tys. euro rocznie.
- Zwraca się do Komisji o porzucenie zamiaru, w odniesieniu do władz lokalnych, wprowadzenia do warunków stosowania nowego rozporządzenia dotyczącego pomocy *de minimis* kryterium liczby ludności.
- Jest przeciwny wprowadzeniu przez Komisję oceny efektywności ekonomicznej rekompensaty z tytułu świadczenia usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym; zdaniem Komitetu nie ma wystarczającej podstawy prawnej dla takiej inicjatywy ustawodawczej ani w art. 106, ani w jednostronnej decyzji bądź dyrektywie Komisji przyjętej na podstawie postanowień art. 106 ust. 3. Mandat Komisji, jako europejskiego organu właściwego ds. konkurencji, nie dotyczy w żaden sposób warunków skutecznej alokacji zasobów publicznych przez władze publiczne państw członkowskich.

Sprawozdawca generalny	Karl-Heinz LAMBERTZ (BE/PSE), minister-prezydent Wspólnoty Niemiecko-języcznej Belgii
Dokumenty źródłowe	<ul style="list-style-type: none"> — Wniosek dotyczący komunikatu w sprawie reformy zasad UE dotyczących pomocy państwa w postaci rekompensaty z tytułu świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym — Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie stosowania przepisów art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom świadczącym usługi w ogólnym interesie gospodarczym — Wniosek dotyczący komunikatu w sprawie wspólnotowych ram prawnych dla pomocy państwa w postaci rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (2011 r.) — Wniosek dotyczący decyzji w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej niektórym przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym — Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Reforma zasad UE dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym” <p>COM(2011) 146 wersja ostateczna</p> <p>Zmieniona opinia Komitetu Regionów powiązana z dokumentem CdR 150/2011 fin, zgodnie z art. 52 regulaminu wewnętrznego – ECOS-V-016</p>

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący pakietu legislacyjnego Komisji w sprawie wspólnotowych ram prawnych dla pomocy publicznej w postaci rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych.

2. Jest zdania, że wniosek w sprawie przeglądu jest inicjatywą polityczną ważną dla samorządów terytorialnych, ponieważ ma on na celu określenie nowych, jasnych i proporcjonalnych zasad zgodności sposobów finansowania usług publicznych z rynkiem wewnętrznym, a tym samym zagwarantowanie pewności i przewidywalności prawa, niezbędnych do rozwoju usług publicznych w Unii. Jednakże ubolewa, że Komisja nie realizuje celu, który sama wyznaczyła, a mianowicie wyjaśnienia kwestii związanych z zakresem stosowania i stosowaniem przepisów oraz zminimalizowania kosztów administracyjnych, zwłaszcza ponoszonych przez zainteresowane strony.

3. Jest zdania, że ogólna struktura zaproponowanych przez Komisję Europejską przepisów w zakresie kontroli pomocy państwowej powinna lepiej uwzględniać wymiar lokalny, transgraniczny i europejski usług publicznych, różnorodne sposoby ich organizowania i rzeczywisty poziom zagrożenia, jaki one stanowią w wymianie handlowej pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej. W rzeczywistości jednak elementy te znajdują jedynie częściowe odzwierciedlenie w przedstawionych propozycjach

4. Wyraża zadowolenie, że Komisja Europejska zgadza się na propozycję Komitetu Regionów⁽¹⁾, który twierdzi, że należy rozróżnić: 1. sytuacje, w których rekompensaty de minimis z tytułu świadczenia usług publicznych nie mają wpływu na handel między państwami członkowskimi i w związku z tym nie mogą podlegać kontroli sprawowanej nad pomocą państwa, 2. rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych mających wymiar lokalny i społeczny, które przekraczają pułap pomocy de minimis, ale ze względu na odpowiednie cechy organizacyjne i przy obecnym stanie rozwoju rynku wewnętrznego nie mają wpływu na handel między państwami członkowskimi w stopniu, który byłby sprzeczny z interesem Unii, oraz 3. rekompensaty z tytułu świadczenia pozostałych usług publicznych, które mają wymiar europejski lub transgraniczny, podlegają przepisom dyrektyw lub rozporządzeń sektorowych lub posiadają strukturę przedsiębiorstw handlowych upoważnionych do działalności transgranicznej lub międzynarodowej.

Wniosek dotyczący komunikatu dotyczącego reformy zasad UE dotyczących pomocy państwa w postaci rekompensaty z tytułu świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym

5. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący komunikatu, który uściśla i uaktualnia różne pojęcia i koncepcje prawne Unii mające zastosowanie do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, zwłaszcza w świetle zmian zachodzących w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Jednakże ubolewa, że Komisja nie ustanowiła wykraczających poza zalecenia ETS-u, jasnych kryteriów określania działalności gospodarczej, wymiaru lokalnego i znaczenia dla rynku wewnętrznego. W ten sposób Komisja pozostawia sobie w przypadku kontroli szeroki margines interpretacyjny, a przez to utrzymuje się niepewność prawna.

⁽¹⁾ Opinia nr 150/2011, pkt 44.

6. Podkreśla, że art. 14 TFUE, wchodzący w zakres postanowień ogólnych Traktatu, stanowi dla Parlamentu i Rady nową podstawę prawną do ustanawiania – w drodze rozporządzeń – zasad i warunków, które pozwalają usługom świadczonym w ogólnym interesie gospodarczym wypełniać ich poszczególne zadania. Wobec powyższego wzywa Komisję do formalnego wyjaśnienia kluczowych pojęć, które nie są zdefiniowane w Traktacie, w ramach wniosku w sprawie rozporządzenia Rady i Parlamentu Europejskiego zgodnie z art. 14 TFUE.

7. Uważa, że przedmiotowy wniosek dotyczący komunikatu nie zwalnia Komisji ze zobowiązania do określenia rzetelnych ram dotyczących usług świadczonych w interesie ogólnym.

Wniosek dotyczący rozporządzenia dotyczącego stosowania przepisów art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom świadczącym usługi w ogólnym interesie gospodarczym

8. Z zadowoleniem odnosi się do zamiaru Komisji Europejskiej, która zapowiada podniesienie pułapu pomocy *de minimis* (?), poniżej którego na mocy rozporządzenia pomoc publiczna nie podlega kontroli z tytułu pomocy państwa, tak aby wyłączyć z zakresu jej stosowania ogół lokalnych usług publicznych, zwłaszcza w zakresie lokalnego rozwoju społecznego, dotyczących integracji społecznej, zwalczania wykluczenia społecznego, pomocy osobom starszym, organizowania życia danej społeczności, życia kulturalnego, sportowego i zajęć społeczno-edukacyjnych, opartych na działalności lokalnych i dzielnicowych stowarzyszeń i mikroprzedsiębiorstw społecznych. Propozycja ta wynika z braku ryzyka wpływu takich usług publicznych na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

9. Ubolewa niemniej, że Komisja ograniczyła się jedynie do propozycji podniesienia pułapu 200 tys. euro w ciągu trzech lat do 150 tys. euro w ciągu roku, co pozwala na pokrycie kosztów struktur lokalnych zatrudniających mniej niż czterech pracowników. Wobec tego ponawia apel o podniesienie tego pułapu do 800 tys. rocznie, tak by objąć wszystkie placówki lokalne zatrudniające mniej niż 20 pracowników i których środki finansowe pochodzą jedynie z rekompensat przyznawanych przez władze publiczne, gdyż ich usługi lokalne są bezpłatne i świadczone na ściśle określonym obszarze.

10. Zwraca się do Komisji o porzucenie zamiaru, w odniesieniu do władz lokalnych, wprowadzenia do warunków stosowania nowego rozporządzenia dotyczącego pomocy *de minimis* kryterium liczby ludności. Liczba ludności wcale nie ma decydującego znaczenia przy określaniu wpływu działalności gospodarczej prowadzonej przez dany samorząd na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Co więcej nie może być mowy o kierowaniu się przesłankami, które mogłyby doprowadzić do dyskryminacji między różnymi jednostkami administracyjnymi (gminami, regionami,

państwami itd.). Samo kryterium liczby ludności nie uwzględniłoby także faktu, że usługi lokalne mogą być współfinansowane przez jednostki władz publicznych różnej wielkości i działające na różnych szczeblach zgodnie z zapisaną w traktacie zasadą swobody w organizowaniu i świadczeniu usług publicznych. Nie może być także mowy o postawieniu w niekorzystnej sytuacji tych, którzy zdecydowali się na wspólne świadczenie tych usług, zwłaszcza w ramach działań podejmowanych wspólnie przez różne gminy. W tej sytuacji sprawdzanie, czy usługi te mają charakter lokalny i są świadczone na ograniczonym obszarze, musi opierać się na szeregu wskaźników uwzględniających położenie geograficzne danej gminy oraz potencjalnych użytkowników danych usług publicznych. Weryfikacja ta powinna uwzględniać, w rozumieniu art. 174 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, sytuację regionów, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, by przewidzieć dzięki temu działania odpowiednio zróżnicowane. Należy podnieść pułap wysokości obrotów, który został ograniczony do kwoty 5 mln EUR.

11. Z zadowoleniem stwierdza, że Komisja bardzo poważnie podchodzi do kwestii przejrzystości i wyłącza z zakresu rozporządzenia wszelkie formy nieprzejrzystej pomocy, których wartości nie da się dokładnie obliczyć.

Wniosek dotyczący decyzji w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej niektórym przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym

12. Popiera proponowaną przez Komisję metodę, zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w Traktacie, polegającą na uwzględnianiu jedynie charakteru lokalnego niektórych usług publicznych oraz wniosek o objęcie decyzją o kompatybilności a priori także innych usług społecznych, a nie tylko szpitalnictwa i mieszkalnictwa socjalnego.

13. Uważa, że wprowadzenie tego nowego pojęcia „najważniejszych potrzeb socjalnych” wprowadza zamęt wśród samorządów terytorialnych i ich partnerów, gdyż dodaje się w ten sposób nowe pojęcie do istniejących już pojęć usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym i usług społecznych nieobjętych zakresem dyrektywy w sprawie usług zgodnie z jej art. 2 ust. 2 lit. j). Wnosi wobec tego, by Komisja posługiwała się raczej pojęciem usług socjalnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. j) dyrektywy w sprawie usług, który zgodnie z zasadą pomocniczości pozostawia państwom członkowskim i samorządom terytorialnym swobodę określenia ich zakresu, oraz by uściśliła, że wykaz przykładów usług, przedstawiony przez nią we wniosku w sprawie decyzji w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nie jest ani wyczerpujący ani ograniczający.

14. Wzywa Komisję o porzucenie zamiaru obniżenia o połowę progu rocznej rekompensaty, który jest warunkiem stosowania tej decyzji, i o utrzymanie progu 30 mln euro rocznie.

(?) Rozporządzenie (WE) nr 1998/2006 Komisji z dn. 15.12.2006 „pomoc de minimis”

15. Zwraca się do Komisji o to, by nie uzależniła zwolnienia z obowiązku zgłaszania od maksymalnego okresu aktu delegującego uprawnienia, zgodnie z zasadą swobody administrowania i swobody organizowania usług publicznych przysługującej władzom publicznym państw członkowskich.

16. Wnosi do Komisji, by nie uzależniła zwolnienia z obowiązku zgłaszania w odniesieniu do usług socjalnych od wyłącznego świadczenia tych usług przez upoważnione do tego przedsiębiorstwa w chwili, gdy stosowane są przepisy dyrektywy w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między przedsiębiorstwami a władzami publicznymi (dokumenty źródłowe) a dane przedsiębiorstwa wprowadziły księgowość analityczną.

17. Uważa, że w chwili gdy samorzady terytorialne przeprowadzają procedurę zamówienia publicznego i mają zamiar spełnić czwarte kryterium wymienione w wyroku w sprawie Altmark w odniesieniu do kwalifikowania się do rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, muszą one być w stanie ustanowić kryteria jakości do wyboru oferty najbardziej korzystnej z ekonomicznego punktu widzenia zamiast odwoływać się do kryterium najniższej ceny.

18. Uważa, że nowa definicja „rozsądnego zysku” w oparciu o stopę zwrotu z kapitału i wskaźniki poziomu zysku jest tak bardzo złożona, że znaczna liczba samorządów terytorialnych nie będzie w stanie jej zastosować.

19. Wzywa Komisję do włączenia do przedstawianych przez nią ostatecznych propozycji dotyczących przeglądu wszelkich form, jakie mogą przyjmować rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych z uwagi na dużą swobodę samorządów terytorialnych w finansowaniu usług publicznych, które to formy obejmują też rekompensaty w postaci dotacji na inwestycje długoterminowe, koniecznych do sfinansowania lokalnej infrastruktury usług publicznych; wzywa Komisję, aby nie ograniczała swojego pojmowania zgodności jedynie do rocznych dotacji na działalność operacyjną oraz aby uściśliła warunki oceny braku nadmiernej rekompensaty w przypadku dotacji na inwestycje długoterminowe, w szczególności w nieruchomości i grunty.

20. Przypomina Komisji, że należałoby uwzględnić inne obiektywne kryteria neutralizujące z góry ryzyko wpływu na handel między państwami członkowskimi, zakłócenia konkurencji lub subsydiowania skrośnego, takie jak: ograniczona właściwość miejscowa niektórych podmiotów podlegających lokalnym systemom zezwoleń, ograniczona właściwość rzeczowa niektórych podmiotów, publicznych bądź prywatnych, utworzonych specjalnie w celu świadczenia określonej usługi publicznej na danym obszarze i nieprowadzących żadnej działalności handlowej na rynku, niedochodowy charakter niektórych przedsiębiorstw społecznych, które przeznaczają ewentualne dochody na finansowanie usługi publicznej, do której świadczenia są zobowiązane, odejmując je od przyszłej rekompensaty.

21. Proponuje, aby zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, o których mowa w Traktacie, w ostatecznej decyzji Komisja powierzyła władzom publicznym przyznającym rekompensaty dopilnowanie, aby zostały podjęte

wszelkie użyteczne środki mające na celu zapobieganie wszelkim ewentualnym przypadkom nadmiernej rekompensaty, ich kontrolę i neutralizację, mając na uwadze, że zapobieganie wszelkim ewentualnym przypadkom nadmiernej rekompensaty leży w bezpośrednim interesie samorządów terytorialnych. W zamian należy uprościć środki odwoławcze w przypadku stwierdzenia nadmiernej rekompensaty w stosunku do przedsiębiorstw, które faktycznie i bezpośrednio na tym ucierpiały.

22. Proponuje Komisji, by stosowanie tych przepisów było uzależnione od:

- istnienia „umowy o świadczenie usług publicznych”⁽³⁾ – to jest wszelkiego oficjalnego aktu: 1. potwierdzającego, że zadania wykonywane przez podmiot gospodarczy mają charakter użyteczności publicznej i wchodzą w zakres art. 14 i 106 ust. 2 TFUE oraz art. 2 protokołu nr 26; 2. określającego charakter wynikających z tych zadań specyficznych zobowiązań i obszar, którego dotyczy usługa; 3. ustanawiającego parametry, na których podstawie obliczana jest rekompensata z tytułu świadczenia usługi publicznej;
- publikowania przedmiotowej „umowy o świadczenie usług publicznych” w Dz.U. UE w ramach utworzonego do tego celu specjalnego rejestru.

Wniosek dotyczący komunikatu dotyczącego wspólnotowych ram prawnych dla pomocy publicznej w postaci rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (2011 r.)

23. Przypomina, że jest przeciwny wprowadzeniu przez Komisję oceny efektywności ekonomicznej rekompensaty z tytułu świadczenia usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym; zdaniem Komitetu nie ma wystarczającej podstawy prawnej dla takiej inicjatywy ustawodawczej ani w art. 106, ani w jednostronnej decyzji bądź dyrektywie Komisji przyjętej na podstawie postanowień art. 106 ust. 3. Mandat Komisji, jako europejskiego organu właściwego ds. konkurencji, nie dotyczy w żaden sposób warunków skutecznej alokacji zasobów publicznych przez władze publiczne państw członkowskich. Ten wyłączny mandat, sprawowany pod nadzorem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ogranicza się do dopilnowania zgodności rekompensat z tytułu świadczenia usług publicznych niespełniających warunków ustalonych przez Trybunał w sprawie Altmark i wchodzących tym samym w zakres systemu zakazu i kontroli pomocy państwa.

24. Sprzeciwia się zobowiązaniu państw członkowskich do udowodnienia poprzez badanie rynku, że usługa publiczna jest potrzebna, gdyż tego rodzaju zobowiązanie stanowi pogwałcenie suwerennego prawa państw członkowskich do organizowania i kształtowania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.

II. ZALECANE POPRAWKI

Wniosek dotyczący rozporządzenia dotyczącego stosowania przepisów art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom świadczącym usługi w ogólnym interesie gospodarczym

⁽³⁾ W rozumieniu wymienionego wyżej rozporządzenia WE nr 1370/2007.

Poprawka 1

Motyw 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
W świetle doświadczeń Komisji należy uznać, że rekompensata za wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym nie wpływa na handel między państwami członkowskimi ani nie zakłóca bądź nie grozi zakłóceniem konkurencji, jeżeli jest przyznawana przez władze lokalne reprezentujące społeczność mniejszą niż 10 000 mieszkańców, przynosi korzyści przedsiębiorstwom o obrocie rocznym poniżej 5 mln EUR w ciągu dwóch poprzedzających lat obrotowych, a łączna kwota rekompensaty za wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym otrzymana przez przedsiębiorstwo będące beneficjentem nie przekracza 150 000 EUR na rok budżetowy.	W świetle doświadczeń Komisji należy uznać, że rekompensata za wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym nie wpływa na handel między państwami członkowskimi ani nie zakłóca bądź nie grozi zakłóceniem konkurencji, jeżeli jest przyznawana przez władze <u>publiczne lokalne</u> reprezentujące społeczność mniejszą niż 10 000 mieszkańców, przynosi korzyści przedsiębiorstwom o obrocie rocznym poniżej 5 mln EUR w ciągu dwóch poprzedzających lat obrotowych, a łączna kwota rekompensaty za wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym otrzymana przez przedsiębiorstwo będące beneficjentem nie przekracza 150 000 <u>800 000</u> EUR na rok budżetowy.

Uzasadnienie

Zob. punkty 9 i 10 opinii.

Poprawka 2

Motyw 16

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Komisja ma obowiązek czuwać nad przestrzeganiem zasad przyznawania pomocy państwa, a w szczególności nad tym, aby zasady te były respektowane przy przyznawaniu pomocy de minimis. Zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 Traktatu UE państwa członkowskie powinny ułatwiać osiągnięcie tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że łączna kwota pomocy przyznawanej zgodnie z zasadą de minimis temu samemu przedsiębiorstwu za wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym nie przekroczy pułapu rocznego w wysokości 150 000 EUR. (...)	Komisja ma obowiązek czuwać nad przestrzeganiem zasad przyznawania pomocy państwa, a w szczególności nad tym, aby zasady te były respektowane przy przyznawaniu pomocy de minimis. Zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 Traktatu UE państwa członkowskie powinny ułatwiać osiągnięcie tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że łączna kwota pomocy przyznawanej zgodnie z zasadą de minimis temu samemu przedsiębiorstwu za wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym nie przekroczy pułapu rocznego w wysokości <u>800 000</u> 150 000 EUR. (...)

Uzasadnienie

Zob. punkt 9 opinii.

Poprawka 3

Artykuł 1 ust. 2 – Zakres

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie tylko do pomocy udzielanej przez władze lokalne reprezentujące mniej niż 10 000 mieszkańców.	Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie tylko do pomocy <u>leżącej w interesie społeczności lokalnej</u> udzielanej przez władze <u>publiczne w odniesieniu do określonego obszaru geograficznego</u> lokalne reprezentujące mniej niż 10 000 mieszkańców.

Uzasadnienie

Zob. punkt 10 opinii.

Poprawka 4

Artykuł 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Do pomocy stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia tylko wówczas, (i) gdy łączna kwota pomocy przyznanej przedsiębiorstwu wykonującemu usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym nie przekracza 150 000 EUR na rok budżetowy i (ii) gdy przedsiębiorstwo to w dwóch latach obrotowych poprzedzających rok przyznania pomocy uzyskało z całej działalności przeciętny obrót roczny przed opodatkowaniem w wysokości poniżej 5 mln EUR.	Do pomocy stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia tylko wówczas, (i) gdy łączna kwota pomocy przyznanej przedsiębiorstwu wykonującemu usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym nie przekracza <u>800 000</u> 150 000 EUR na rok budżetowy i (ii) gdy przedsiębiorstwo to w dwóch latach obrotowych poprzedzających rok przyznania pomocy uzyskało z całej działalności przeciętny obrót roczny przed opodatkowaniem w wysokości poniżej 5 mln EUR.

Uzasadnienie

Zob. punkt 9 opinii.

Wniosek dotyczący decyzji w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej niektórym przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym

Poprawka 5

Motyw 9

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Po spełnieniu szeregu warunków niewielkie rekompensaty przyznawane przedsiębiorstwom, którym powierzono świadczenie UOIG, nie wpływają na rozwój handlu i konkurencję w sposób pozostający w sprzeczności z interesem Unii. Indywidualne zgłoszenia pomocy państwa nie powinny zatem być wymagane w przypadku rekompensat, których roczna wysokość nie przekracza 15 mln EUR.	Po spełnieniu szeregu warunków niewielkie rekompensaty przyznawane przedsiębiorstwom, którym powierzono świadczenie UOIG, nie wpływają na rozwój handlu i konkurencję w sposób pozostający w sprzeczności z interesem Unii. Indywidualne zgłoszenia pomocy państwa nie powinny zatem być wymagane w przypadku rekompensat, których roczna wysokość nie przekracza <u>30</u> 15 mln EUR.

Uzasadnienie

Zob. punkt 12 opinii.

Poprawka 6

Motyw 17

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Rozsądny zysk powinien zostać określony jako stopa zwrotu z kapitału, która uwzględnia stopień poniesionego ryzyka lub jego brak. Zysk nie przekraczający odpowiedniej stopy swap plus 100 punktów bazowych nie powinien być uznawany za nierozsądny. W tym kontekście odpowiednia stopa swap postrzegana jest jako właściwa stopa zwrotu z inwestycji nieobciążonych ryzykiem. Premia w wysokości 100 punktów bazowych służy między innymi do zrównoważenia ryzyka utraty płynności związanego z faktem, że podmiot świadczący UOIG, inwestujący kapitał w umowę o UOIG, angażuje ten kapitał na okres obowiązywania aktu powierzenia i nie będzie w stanie sprzedać swoich udziałów tak szybko i ponosząc tak niewielkie koszty, jak w przypadku aktywów szeroko wykorzystywanych i nieobciążonych ryzykiem utraty płynności.	Rozsądny zysk powinien zostać określony jako stopa zwrotu z kapitału⁷, która uwzględnia stopień poniesionego ryzyka lub jego brak. Zysk nie przekraczający odpowiedniej stopy swap plus 100 punktów bazowych nie powinien być uznawany za nierozsądny. W tym kontekście odpowiednia stopa swap postrzegana jest jako właściwa stopa zwrotu z inwestycji nieobciążonych ryzykiem. Premia w wysokości 100 punktów bazowych służy między innymi do zrównoważenia ryzyka utraty płynności związanego z faktem, że podmiot świadczący UOIG, inwestujący kapitał w umowę o UOIG, angażuje ten kapitał na okres obowiązywania aktu powierzenia i nie będzie w stanie sprzedać swoich udziałów tak szybko i ponosząc tak niewielkie koszty, jak w przypadku aktywów szeroko wykorzystywanych i nieobciążonych ryzykiem utraty płynności.

Uzasadnienie

Zob. poprawka dotycząca nowego punktu po punkcie 15. Odniesienie do p. 17 decyzji Komisji.

Poprawka 7

Artykuł 1 ust. 1 lit. a)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
rekompensata za świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym, której roczna wysokość wynosi poniżej 15 mln EUR. Jeśli wysokość rekompensaty zmienia się w okresie obowiązywania aktu powierzenia, próg można obliczyć za pomocą średniej z różnych rocznych kwot rekompensaty;	rekompensata za świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym, której roczna wysokość wynosi poniżej <u>30+5</u> mln EUR. Jeśli wysokość rekompensaty zmienia się w okresie obowiązywania aktu powierzenia, próg można obliczyć za pomocą średniej z różnych rocznych kwot rekompensaty;

Uzasadnienie

Zob. punkt 12 opinii.

Poprawka 8

Art. 1 ust. 1 lit. c)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
rekompensata za wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym zaspokajających najważniejsze potrzeby socjalne w zakresie opieki zdrowotnej, opieki nad dziećmi, szkoleń zawodowych, dostępu do rynku pracy, budownictwa socjalnego, opieki nad słabszymi grupami społecznymi oraz włączenia społecznego tych grup. Niniejszą literę stosuje się wyłącznie w przypadkach, gdy rekompensatę przyznaje się przedsiębiorstwom, których działalność jest ograniczona do jednej lub kilku usług, o których mowa w niniejszej literze lub w lit. b). Realizacja usług pomocniczych bezpośrednio związanych z główną działalnością nie uniemożliwia jednak stosowania niniejszej litery;	rekompensata za wykonywanie usług <u>świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym zaspokajających najważniejsze potrzeby socjalne</u> <u>art. 2 ust. 2 lit. j) dyrektywy w sprawie usług, zwłaszcza</u> <u>socialnych w rozumieniu</u> w zakresie opieki zdrowotnej, opieki nad dziećmi, <u>art. 2 ust. 2 lit. j) dyrektywy w sprawie usług, zwłaszcza</u> <u>socialnych w rozumieniu</u> <u>art. 2 ust. 2 lit. j) dyrektywy w sprawie usług, zwłaszcza</u> <u>socialnych w rozumieniu</u> pomocy osobom starszym, szkoleń zawodowych, dostępu do rynku pracy, budownictwa socjalnego, opieki nad słabszymi grupami społecznymi oraz włączenia społecznego tych grup. Niniejszą literę stosuje się wyłącznie w przypadkach, gdy rekompensatę przyznaje się przedsiębiorstwom, których działalność jest ograniczona do jednej lub kilku usług, o których mowa w niniejszej literze lub w lit. b). Realizacja usług pomocniczych bezpośrednio związanych z główną działalnością nie uniemożliwia jednak stosowania niniejszej litery.

Uzasadnienie

Zob. poprawka dotycząca nowego punktu po punkcie 11. Odniesienie do decyzji Komisji.

Poprawka 9

Artykuł 1 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Niniejsza decyzja ma zastosowanie wyłącznie w przypadkach, gdy okres powierzenia świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym jest ograniczony do maksymalnie 10 lat. Akty powierzenia, które obejmują dłuższe okresy, są objęte niniejszą decyzją wyłącznie wtedy, gdy dostawca usług musi przeprowadzić znaczne inwestycje, które muszą być amortyzowane przez cały okres świadczenia powierzonych usług zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości. Jeśli podczas okresu powierzenia warunki stosowania niniejszej decyzji przestaną być spełnione, środek pomocy należy zgłosić zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE.	Niniejsza decyzja ma zastosowanie wyłącznie w przypadkach, gdy okres powierzenia świadczenia usług <u>w ogólnym interesie gospodarczym jest ograniczony do</u> <u>maksymalnie 10 lat. Akty powierzenia, które obejmują</u> <u>dłuższe okresy, są objęte niniejszą decyzją wyłącznie wtedy,</u> <u>gdy dostawca usług musi przeprowadzić znaczne inwestycje, które muszą być amortyzowane przez cały okres</u> <u>świadczenia powierzonych usług zgodnie z ogólnie przyjętymi</u> <u>zasadami rachunkowości. Jeśli podczas okresu powie-</u> <u>rzenia warunki stosowania niniejszej decyzji przestaną być</u> <u>spełnione, środek pomocy należy zgłosić zgodnie z art.</u> <u>108 ust. 3 TFUE.</u>

Uzasadnienie

Zob. punkt 13 opinii.

Poprawka 10

Artykuł 4 ust. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Na potrzeby niniejszej decyzji stopa zwrotu z kapitału, która nie przekracza odnośnej stopy swap powiększonej o premię w wysokości 100 punktów bazowych, jest uznawana za rozsądną w każdym przypadku. Odnośna stopa swap to stopa swap, której wymagalność i waluta odpowiadają okresowi obowiązywania aktu powierzenia i określonej w nim walucie. Jeśli świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym nie jest związane z istotnym ryzykiem handlowym lub umownym, np. ponieważ koszty netto ex post są zasadniczo w pełni rekompensowane, rozsądny zysk nie może przekraczać odpowiedniej stopy swap powiększonej o premię w wysokości 100 punktów bazowych.</p>	<p>Na potrzeby niniejszej decyzji stopa zwrotu z kapitału, która nie przekracza odnośnej stopy swap powiększonej o premię w wysokości 100 punktów bazowych, jest uznawana za rozsądną w każdym przypadku. Odnośna stopa swap to stopa swap, której wymagalność i waluta odpowiadają okresowi obowiązywania aktu powierzenia i określonej w nim walucie. Jeśli świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym nie jest związane z istotnym ryzykiem handlowym lub umownym, np. ponieważ koszty netto ex post są zasadniczo w pełni rekompensowane, rozsądny zysk nie może przekraczać odpowiedniej stopy swap powiększonej o premię w wysokości 100 punktów bazowych.</p>

Uzasadnienie

Zob. poprawka dotycząca nowego punktu po punkcie 15. Odniesienie do decyzji Komisji.

Poprawka 11

Artykuł 4 ust. 7

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>W przypadku gdy wykorzystanie stopy zwrotu z kapitału jest niemożliwe, państwa członkowskie mogą opierać się na innych wskaźnikach poziomu zysku w celu określenia rozsądnego zysku, takich jak mierniki księgowe (np. średnia stopa zwrotu z kapitału własnego (ang. ROE)¹⁵, stopa zwrotu z zaangażowanego kapitału (ROCE), stopa zwrotu z aktywów (ROA) lub stopa zwrotu ze sprzedaży (ROS)). Niezależnie od wybranego wskaźnika państwo członkowskie musi być w stanie przekazać Komisji, na jej wniosek, odpowiednie dane potwierdzające, że zysk nie przekracza zysku, którego wymagałoby typowe przedsiębiorstwo podczas podejmowania decyzji, czy świadczyć daną usługę, np. poprzez przedstawienie danych o zwrocie uzyskanym z podobnego typu zamówień udzielonych na warunkach rynkowych.</p>	<p>W przypadku gdy wykorzystanie stopy zwrotu z kapitału jest niemożliwe, państwa członkowskie mogą opierać się na innych wskaźnikach poziomu zysku w celu określenia rozsądnego zysku, takich jak mierniki księgowe (np. średnia stopa zwrotu z kapitału własnego (ang. ROE)¹⁵, stopa zwrotu z zaangażowanego kapitału (ROCE), stopa zwrotu z aktywów (ROA) lub stopa zwrotu ze sprzedaży (ROS)). Niezależnie od wybranego wskaźnika państwo członkowskie musi być w stanie przekazać Komisji, na jej wniosek, odpowiednie dane potwierdzające, że zysk nie przekracza zysku, którego wymagałoby typowe przedsiębiorstwo podczas podejmowania decyzji, czy świadczyć daną usługę, np. poprzez przedstawienie danych o zwrocie uzyskanym z podobnego typu zamówień udzielonych na warunkach rynkowych.</p>

Uzasadnienie

Zob. poprawka dotycząca nowego punktu po punkcie 15. Odniesienie do decyzji Komisji.

Bruksela, 11 października 2011 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO